

Slyš: jedině Hospodin je náš Bůh

j+s 14. 11. 2021

Ve všech svých slovech je Hospodin věrný a milosrdný ve všech svých skutcích. Podpírá klesající a sehnuté napřimuje. Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě, Bože, a ty jsi blízko všem, kdo tě opravdově, hledají.
(podle Ž 145)

Bože, jsi spravedlivý a my bychom si přáli spravedlnost ve světě, ve kterém žijeme. Býváme tomu někdy víc na překážku než pomoci. Prosíme, proměň nás, zbav nás pýchy a zbav nás malomyslnosti. Pomož, ať se nevyhýbáme tvému slovu, ať milujeme pravdu a ošklivíme si křivdu a spolu s celou církví vyhlížíme tvé milosrdenství. Společně tě prosíme: Pane, smiluj se, amen.

Deuteronomium 6,4-9.20.24

Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci. Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. Uvážej si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima.

Napišeš je také na veřeje svého domu a na své brány.

Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá: „Co to jsou ta svědectví, nařízení a práva, která vám přikázal Hospodin, náš Bůh?“ ... Hospodin nám přikázal, abychom dodržovali všechna tato nařízení, báli se Hospodina, svého Boha, aby s námi bylo dobře po všechny dny, aby nás zachoval při životě, jak tomu je dnes.

1. K 13,13: *A tak zůstává víra, naděje, láska - ale největší z té trojice je láska.*

I. Bůh láska jest

O tom, co je v životě hodně důležité, se většinou nemluví zrovna snadno. V kostele se o to snažíme a čteme kvůli tomu z Bible, protože ta se o tom, co je opravdu důležité, vyjadřuje formou příběhu a to se líp vy-

práví a líp pamatuje než třeba poučky. O tom, co jsme zač, říká tohle: „Byli jsme otroci, ale už nemusíme být a můžeme žít svobodně a v lásce.“ Ti, kdo to znali, si ten příběh vyprávěli a předávali z generace na generaci – než jim jaksi zevšedněl (neboť informace o údělu dávných předků se stane dost nezajímavou, pokud mi nedojde, že je také o mně). Až jednou, nějakých 600 let před Kristem, přišel jeden kněz, a že prý v chrámu našel zapomenutou knihu, v níž se píše, jak to tady na světě Bůh chce mít. Nahlásil to králi, ten si to nechal předčítat a poslouchal a bylo mu hůř a hůř: “Zeptejte se Boha, co s námi bude, vždyť už dávno podle té knihy nežijeme. Nejvyšší čas začít s nápravou.”

Jenže jak se taková náprava dělá? Tady to začíná výzvou „Slyš“. To proto, že první krok už udělal někdo jiný. Bůh. Tak tedy napřed slyš, o čem bylo první jednání, než sám či sama začneš mluvit. Protože na nás je až dějství druhé – abychom na ten první Boží krok nějak odpověděli. A je tu rovnou napsáno, jaká odpověď to má být: láska.

Z dětství si pamatuju, že jsme měli za úkol milovat Sovětský svaz, a ještě předtím se vyžadovala láska k různým obskurním postavám z naší politiky a k maršálům a diktátorům a tak podobně (a že jich v dějinách bylo!). Jenže zatímco vládcové vám nabídnou nějakou výhodu, dáte-li se k nim (nebo když je aspoň nebudete kritizovat), podobný obchod vám Bůh nenabídne. Bůh však něco nabízí i bez vaší poslušnosti. Díky němu se stalo, že dýcháte, žijete, jste. Jste svobodní a dostali jste rozum, tak ho užívejte, přemýšlejte, nechte si poradit a pak se sami rozhodujte, jak nejlíp umíte (od toho jste ten rozum dostali).

Kromě rozumu jste dostali taky schopnost k někomu přilnout, vždyť tu na světě nejste jen sami pro sebe a sami svoji. Po staru by se řeklo, že někomu náležíte celou bytostí, celým srdcem, schopnostmi, duší a vůbec vším. Kdo to neví – že by mohl někomu patřit – ten snáze ke své škodě možná někomu naletí. A jestli byla prvním dějstvím Boží nabídka, abyste přijali život, tak jak jste ho dostali, a dobře ho užívali, pak druhé dějství je teď na vás: abyste nenaletěli někomu, kdo by vás rád řídil, ale nic dobrého z toho nevezjde.

„Bůh láska jest,“ píše se v Bibli. To je vlastně to první dějství a my ho můžeme přijmout a provozovat kdykoli a kdekoli. Kéž by tak, aby lidi věděli, že u vás je láska doma a vy víte, jak se to žije a jak se s ní zachází.

II. Co my na to

Lidi mívají pocit – když si říkáme věřící – že jsme poněkud odtržení od reality a že máme strach z Božího trestu. Což oni nemají a cítí se tudíž líp. Může být, po světě běhají vyznavači různých pomateností, ale tady je to jinak: Slyšte, Bůh nám dal svobodu, dal nám zemi a život, dal nám hojnost všeho a blízké lidi a schopnost údivu nad tím vším – tak a teď mluvmе a číňme zase my. Tohle je naše víra. A tak jdeme a odpovídáme. Ale neodpovídáme strachem („ty mě máš rád, tak já se tě bojím“), ale chceme-li odpovědět opravdu Bohu, tak odpovídáme láskou. (Tomu se za starých časů říkávalo poslušnost nebo bázeň Boží.) Odpovídáme tak, že se nám do té lásky kromě Boha vejdou taky lidi, kteří jsou nám blízcí, a ti vzdálenější vlastně taky.

Zní to tak pohádkově jednoduše, až nakonec král Joziáš zděšeně zvolal: “Ale vždyť naši otcové podle toho vůbec nejednali!” Rozhlédl se a viděl lidi, kteří víru zavřeli do obřadů, jichž se více či méně pravidelně účastnili, jednou denně, dvakrát denně, jednou týdně, jednou ročně nebo jednou dvakrát za život, jak kdo. Viděl rodiny, kde se děti neměly šanci dopátrat, jestli na tomhle rodičům vůbec záleží a proč. Viděl věřící, kteří lásku k druhým někde poztráceli. Viděl lidi, kteří se druhých štítí a nemají k nim důvěru, protože uvěřili vlastním předsudkům. A tak dále. “Zeptejte se Boha, co s námi bude, vždyť už dávno podle té knihy nežijeme!”

III. Slyš: Bůh je jen jeden

Žijeme na tržišti s obrovskou nabídkou náboženských i nenáboženských představ a potřeb a můžete se tu kochat a dlouho vybírat, a je z čeho: od otrocké svázanosti až k pyšné nevázanosti (otroků utržených z řetězu), od hluboké moudrosti až k nebetyčné hlouposti, od rozumování přes pohrdání rozumem až k poťouchlým fantasmagořinám všeho druhu, od strachu k nabubřelé pýše a zpět, všechno to tu je a ještě víc.

Prohlédněte si to, poradí vám Bible, a pak sáhněte po vyznání, že vás Bůh vyvedl z bran smrti a že u něj proto taky najdete odpuštění, smíření a pokoj. A až s tímhle (už trochu omšelým?) zbožím přijdete ke kase, kde vás zváží i se vším tím, co jste v životě prožili, čeká vás možná překvapení: už je zapláceno, Bůh vás přece vyvedl z bran smrti.

Je vám počítáno za spravedlnost, že jste vystačili s jedním Bohem, který vás má rád, a dobře jste udělali, protože víc jich stejně není, poví ten příběh a ještě k tomu dodá: Opakujte si to, netajte se tím před lidmi. Nezapomínej na to, člověče, až se ti povede dobře, až budeš mít úrodu a peníze a opatříš si dům a auto a uděláš kariéru, ba ani tehdy ne, když budeš zažívat spoustu hořkosti a zklamání.

Pořád platí ta věta: Slyš, Bůh je jen jeden a má nás rád. Úplně stačí, když to přijmete a když odpovíte stejně. Ale ta odpověď musí být opravdu vaše: Bůh se nenechá zavřít do žádného uzavřeného systému, do žádných předsmažených formulek a vzorců, které vám někdo z lidí předepíše. Slyšte, Bůh je jen jeden a čeká na vaši každodenní odpověď lásky po kristovském způsobu.

Požehnání

podle Antje Sabine Naegeli:

At' ve vás roste odvaha

žít tento život se všemi jeho rozpory,
se všemi jeho nedokonalostmi.

At' jste schopni

bojovat i nechat už to být,

zůstat i odejít,

přijmout i postrádat.

At' ve vás roste odvaha

láskyplně vnímat,

spolehnout se na druhé

a sdílet s nimi to,

kým jste a co máte.

At' vám Bůh žehná

a spolu s vámi i všem, kteří k vám patří,

ať uprostřed tohoto nepochopitelného světa

zakusíte bohatství života.

Amen.